

رئیس جمهور:

دولت از تهدیدات آمریکا هراسی ندارد

گروه سیاست: رئیس جمهوری روز گذشته در جلسه هیئت دولت، حضور مردم در راهپیمایی اربعین حسینی را یک قدرت‌نمایی در برابر دشمنان اسلام دانست و تاکید کرد: «فواید معنوی، روحی، سیاسی، منطقه‌ای و جهانی بسیاری...»

صفحه ۲

پنجشنبه ۱۰ آبان ۱۳۹۷ • ۲۲ صفر ۱۴۴۰ • ۱۰ نوامبر ۲۰۱۸

تترها

۱۵۱ میلیون دلار تخلف ۵ متهم ارزی

صفحه ۴

۹ هزار میلیارد تومان از پول نفت به سفره فقرا می آید

صفحه ۴

رسول نامه نوشت و رفت

صفحه ۱۴

انتخاب کاندیدای حزب کارگر انگلستان جوان مسلمان ایرانی تبار رقیب بوریس جانسون خواهد شد

صفحه ۱۵

آماده باش فردوسی برای تحریم ها

صفحه ۵

از «افسانه‌های کهن پارسی» تا «بنگاه تئاترال

گفت‌وگو با ملک جهان خزاعی

صفحه ۱۰

حرف اول

بسته‌های حمایتی درمان نیست

فریبرز مسعودی . روزنامه‌نگار اقتصادی

اخیرا از سوی دولت اعلام شده بسته‌هایی حمایتی برای بخشی از جمعیت کشور در نظر گرفته شده، ولی دلیل توزیع این بسته‌ها از سوی دولت به‌روشنی اعلام نشده است، زیرا دولت اعتقاد ندارد که دست‌کاری در نرخ ارز در چند ماه گذشته باعث ایجاد تورم شدید و به‌هم‌ریختگی اوضاع اقتصادی کشور شده است؛ به گونه‌ای که طبق اظهار مقامات سازمان تأمین اجتماعی، در چند ماه اخیر هزاران شغل از دست رفته و به‌تبع آن بخشی از تولید تعطیل شده است. اما نکته پیداست که تورم شدید اقتصادی که معیشت و گذران زندگی روزانه بخشی از مزدبگیران را به مخاطره افکنده، دلیل اصلی اعلام این بسته‌های حمایتی است. تاجایی‌که مسئولان تشکل‌های کارگری دولتی در ماه‌های اخیر بارها از دولت درخواست کرده‌اند تا برای ترمیم مزد کارگران طبق قانون نسشتی ترتیب داده شود، اما مدیران دولتی تا این لحظه حتی به این درخواست‌های مکرر پاسخی نیز نداده‌اند. به نظر می‌رسد دولت توزیع این بسته‌های ۶۰۰ هزارتومانی را به جای ترمیم دستمزد کارگران به‌علت تورم ایجادشده قرار داده است.

توزیع این بسته‌های حمایتی مشخص نشده چه مقدار و تا چه زمانی قرار است ادامه داشته باشد! گستره چتر افراد تحت پوشش آن چه طبقاتی از جامعه را در بر گرفته و این افراد احتمالی بر چه پایه و اساسی گزینش شده‌اند؟ بازه‌های زمانی احتمالی توزیع این بسته‌ها چگونه است؟ چگونه توزیع خواهند شد؟ و پرسش‌های بی‌پاسخ دیگر، در واقع سیاست توزیع بسته‌های حمایتی به جای ترمیم دستمزد، کارگران و کارمندان لایه‌های اجتماعی جامعه را محتاج و نیازمند بخشش گاه‌به‌گاهی افراد می‌کند که قرار است با کار و تلاش خود در برابر آمریکا و سایر دشمنان ریز و درشت کشور بایستند. در توزیع این بسته‌ها این مقامات سیاسی کشور هستند که به جای میلیون‌ها نفر از مردم تصمیم می‌گیرند که مردم چه چیزی و به چه میزان و حتی از محصولات کدام تولیدکننده مصرف کنند.

باتوجه به فساد گسترده و رانت‌جویی که گریبان‌گیر اقتصاد کشور شده است و هر روز اخباری از آن در رسانه‌های رسمی منتشر می‌شود، این سیاست باعث ریخت‌وپاش و ایجاد رانت‌های گسترده برای افرادی خواهد شد که الزاما تولیدکننده هم نیستند.

ادامه در صفحه ۴

مجمع عمومی جامعه مدرسین در بیانیه‌ای اعلام کرد

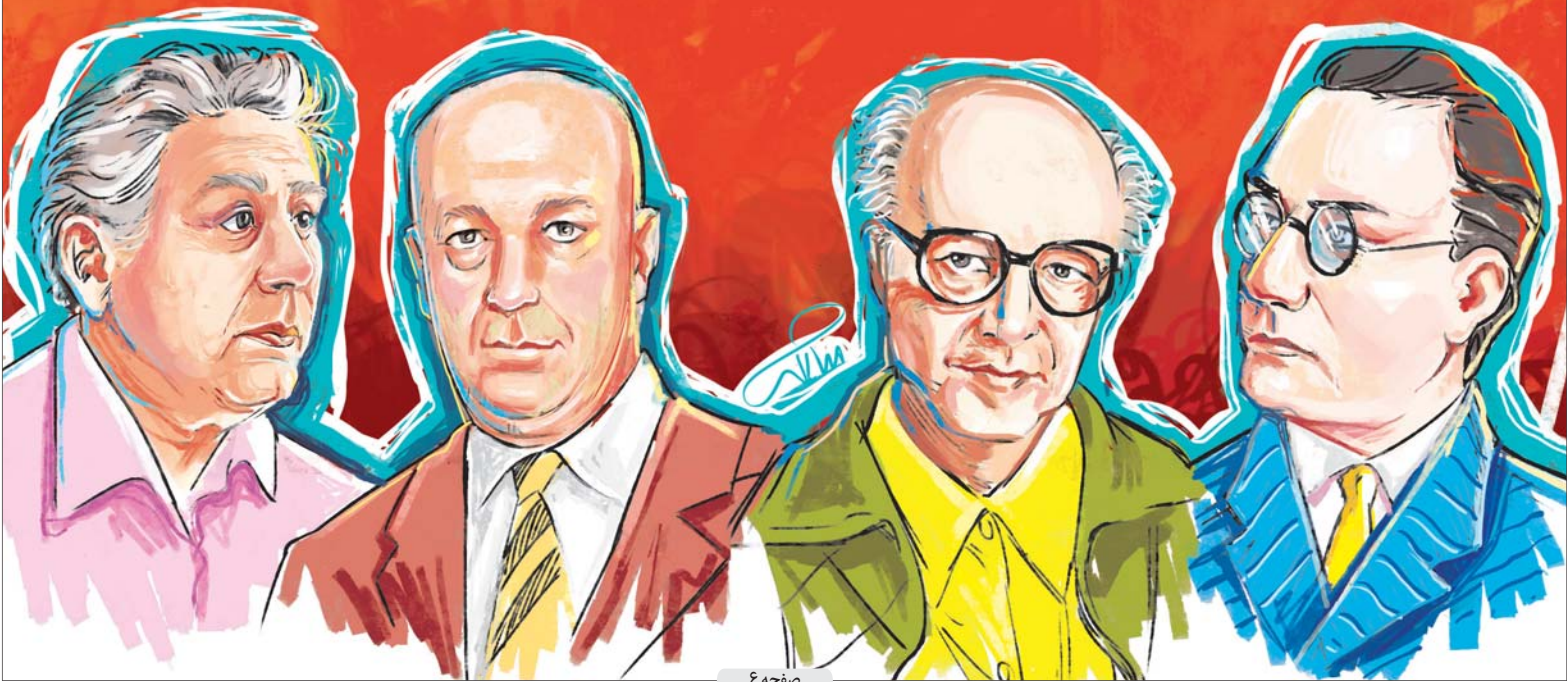
نامه سرگشاده آیت‌الله یزدی شخصی است

صفحه ۲

۸۰ سال از دادگاه ۵۳ نفر گذشت

محاكمه تفكر

انور خامه‌ای: پرونده ۵۳ نفر، جز دفاعیات تقی ارانی، توسط جاسوسان خارجی به سرقت رفت

صفحه ۶

یادداشت

نوبت دیپلماسی

دستگاه سیاست خارجی در پرونده مسائل منطقه به‌ویژه یمن، گسترده‌تر و پررنگ‌تر شود. اکنون عربستان در موضع ضعف قرار دارد و حتی وزیر خارجه ایالات متحده به این کشور هشدار داده حملات به یمن را متوقف کند. این بهترین فرصت برای پایان جنگ و محدودکردن سعودی‌هاست. تلاش و زحمات نهادهای مختلف در منطقه، امری ستودنی است؛ اما مسئله اینجاست که پس از فعالیت‌های میدانی ایران که اثراتی به دنبال داشته است، ادامه کار به وسیله متخصصان دیپلماسی و مذاکره است که می‌تواند نوعی هم‌گرایی و هم‌افزایی را در پی داشته باشد. باید برای حفظ زحمات کشیده‌شده در مواضع میدانی در منطقه، اکنون کار را به دست دیپلمات‌های مورد اعتماد نظام سپرد و درعین‌حال در مواقعی که لازم است، با هماهنگی، از سایر ظرفیت‌های میدانی برای تقویت دیپلماسی به سود مردم ایران بهره برد.

برخی نهادها تاکتیک مدنظر خود را در دستور کار قرار دهند، نتیجه لازم برای منافع ملی ایران رقم نخواهد خورد. همان‌قدر که ایران در تحلیل‌های خود نقش و سهمی جدی برای برخی بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای مانند عربستان و آمریکا در حمله به منافع ایران در نظر بگیرد، باید درباره ایجاد یک سازوکار واحد با نقش محوری وزارت خارجه نیز به جمع‌بندی برسد. اگر حضور برخی اشخاص و افراد که تخصصی در امر دیپلماسی و سیاست خارجی ندارند، کم‌رنگ شود و در ادامه جای خود را به خبره‌های این حرفه بدهند، نتایج آن را به‌روشنی می‌توان به سود منافع ملی رصد کرد.

باید یاد بگیریم هر فرد و نهادی براساس توان خود در جایگاه تخصصی، به فکر عزت ایران باشد. تداخل وظیفه هر یک در دیگری نتیجه‌ای جز ایجاد ضعف برای سیاست خارجی ایران نخواهد داشت. تلاش کنیم تأثیرگذاری

تصمیمات سیاسی در عراق می‌بینیم- طرح می‌شود. در دولت انتقالی یا ائتلافی، بخشی از معارضان معتدل حضور خواهند یافت. از آن سو روسیه هم رابطه ویژه‌ای با اسرائیل داشته و خواهد داشت و اسرائیل به دنبال استفاده از کشورهای عربی، حتی عمان، برای تحکیم حضور خود در خاورمیانه است. اینها اتفاقاتی است که اطراف ایران در حال وقوع است. با توجه به اعتمادی که مسئولان کشور به وزیر خارجه و دستگاه دیپلماسی دارند، باید تلاش شود تولی‌گری سیاست خارجی فقط برعهده وزارت امور خارجه باشد. فعالیت‌های برخی دستگاه‌های فرادولتی ممکن است به دیپلماسی موازی منجر شود یا در برخی موارد از دیپلماسی عبور کند. این مسئله در شرایط فعلی می‌تواند از سوی رسانه‌ها و مخالف مخالف ایران به‌شدت بزرگ‌نمایی شود. اگر وزارت امور خارجه برنامه و اولویت‌های خود را دنبال کند و از سوی دیگر

داوود هر میداس باوود
استاد روابط بین الملل

هماهنگی در سیاست خارجی، موضوعی حیاتی در شرایط امروز است. با توجه به تلاش اروپا برای ایجاد سازوکار ویژه مالی در قبال ایران، احتمال برخی کارشکنی‌ها در راستای تغییر موضع اتحادیه اروپا، به‌هیچ‌عنوان دور از ذهن نیست. درعین‌حال در سیاست‌های منطقه‌ای همراهی بیشتر قوا با یکدیگر یک اصل اساسی است. اکنون در پرونده مهمی مانند سوریه تحولاتی در حال شکل‌گیری است که به سود ایران نیست. در خوش‌بینانه‌ترین حالت اگر سوریه به راه‌حل سیاسی برسد، فضای داخلی در سوریه بسیار پیچیده‌تر خواهد شد و سؤالاتی درباره نقش ایران - شبیه آنچه در مقاطع

مهدی تقوی
اقتصاددان

کارهای خود توجیه اقتصادی بیابند و برای واکنش‌های خود در علم اقتصاد به دنبال جواب بگردند. صرفه اقتصادی یک اصل است. به‌حرکت‌درآمدن سرمایه‌های مردم برای حفظ‌شدن در فعالیت‌هایی مانند خرید دلار، طلا، سکه، خودرو و مسکن خود را نشان داده است. فارغ از درست یا نادرست‌بودن این واکنش‌های اقتصادی جامعه یا تعریف و توجیه آن در علم اقتصاد باید گفت که تا اندازه‌ای هم باید به مردم حق داد چنین رفتارهایی داشته باشند. البته در حوزه بازار مسکن رشد نرخ یکی، دو ماه اخیر ناشی از عرضه و تقاضا هم قرار دارد. به‌هرحال آنچه در ابتدای یادداشت به‌عنوان مسائل خارجی عنوان کردم، عمدتا به مسئله خروج آمریکا از برجام برمی‌گردد. فراموش نکنیم تفاوت فشاری که امروز از طرف تیم حاضر در کاخ سفید به ایران وارد می‌شود، با فشارهای پیشین در دوران اوباما، تا حدی ملموس است. ترامپ با رفتارهای نامتعارف خود، نه‌فقط اجماع‌سازی نکرده، بلکه همراهی و اجماع شرکای خود را تا حدی از دست داده است. کم نیستند کشورهایی که معتقدند این آمریکاست

که نمی‌خواهد روابطش را با جهان عادی کند، نه ایران. شرایط امروز فرصت گران‌بهایی در اختیار ایران قرار داده تا بتواند مشکلات خود را با تکیه بر آن برطرف کند. تحریم‌های سال ۱۳۹۰، در حقیقت تحریم‌هایی بود که همسویی سایر بازیگران اصلی دنیا را به همراه داشت و از این منظر فشاری شدید به کشور وارد می‌شد؛ اما امروز حداقل تا این لحظه، اروپا، چین و روسیه به دنبال حفظ برجام و ایجاد شرایط مقبول برای مرادوات تجاری ایران هستند. براساس این به نظر می‌رسد ایران در موقعیت مناسب‌تری در مقایسه با گذشته قرار دارد. این در بررسی‌های روی کاغذ خود را نشان می‌دهد؛ اما در سطح افکار عمومی یا همان انتظار تورمی، جامعه چنین تلقی‌ای ندارد. انتقاد از همه عملکردهای دولت از سوی رقیب داخلی و البته جریان‌های خارج از کشور و دمیدن به تنور افزایش مطالبات جامعه از یک سو و بی‌فایده‌نشان‌دادن انعقاد برجام از سوی دیگر سبب شده سرمایه اجتماعی دچار آسیب جدی شود. برای بهره‌برداری از شرایطی که در مقایسه با گذشته با آن مواجه هستیم، باید با افکار عمومی گفت‌وگو کرد

و دست به اقدامات اعتمادساز در راستای ازین‌بردن رانت‌ها در اقتصاد داخلی زد. اینکه از حدود سه ماه پیش، شرایط به گونه‌ای است که گویسی همه تحریم‌های بازگشته نشان از همین کاهش سرمایه اجتماعی دارد. به‌هرحال آمریکا تحریم‌های خود را اعمال کرده و همه امکانات خود را به کار بسته تا مانع از انجام مرادوات برخی شرکت‌های اروپایی شود که بخشی از سهام آن را در اختیار دارد. ازاین‌رو اکنون فشارهای زیادی از جانب ایالات متحده بر اتحادیه اروپا نیز وارد می‌شود. باید دید اروپا واقعا سازوکار ویژه‌ای برای عبور از این شرایط دارد یا خیر؟ بازار ایران در اقتصاد جهانی، بازار بزرگی محسوب نمی‌شود؛ اما به اندازه‌ای هست که بر اقتصاد اروپا و تراز تجاری کشورهای اتحادیه اثر بگذارد. لغو قراردادهای و روابط اقتصادی با تهران، برای شرکت‌های اروپایی خبر خوبی نیست؛ اما آنان با توجه به نقش آمریکا و دلار و البته مرادوات با این کشور، ناگزیر از تن‌دادن به این مسائل هستند. شفافیت اقتصادی برای عموم مردم و تلاش برای استفاده از ظرفیت اروپا، دو راه‌حل پیش‌رو در شرایط موجود است.

معاون حقوقی رئیس جمهوری خواستار شد

دیدار با رئیس قوه قضائیه درباره پرونده فعالان محیط زیست

گروه سیاست: معاونت حقوقی نهاد ریاست جمهوری درباره پیگیری پرونده بازداشت فعالان محیط زیست در دولت گفت: دولت پیگیر این پرونده است و ما درصدد هستیم با رئیس قوه قضائیه در این‌باره و موارد دیگر دیداری داشته باشیم....

صفحه ۲

اسم رمز پاتک جنگ اقتصادی

غلامرضا نظر بلند . اقتصاددان

شمارش معکوس دور دوم و نهایی تحریم‌های آمریکا در تاریخ ۱۳ آبان به پایان می‌رسد. تحریم‌های این دور که مهم‌تر از همه مشمول حال صادرات نفت ایران و معاملات با بانک مرکزی می‌شود، دو شاهرگ اقتصادی و مالی ایران را هدف می‌گیرد. ازاین‌رو کاخ سفید ضمن تهدید کشورهای دیگر جهان مبنی بر اینکه چنانچه از تحریم‌های علیه تهران پیروی نکنند، باید منتظر اقدامات تلافی‌جویانه واشنگتن بمانند، تلاش می‌کند تا -جامعه ارتباطات مالی بین‌بانکی جهانی-، موسوم به سوئیفت (SWIFT) را هم تشویق به قطع ارتباطات نظام بانکی جهانی با بانک‌های ایرانی کند. برای درک جنگی که در راه است، باید مقدمات به گزاره «نومفهومی واژه‌ها» توجه کنیم؛ به موجب این گزاره، واژه‌ها هم هرازچندگاهی لباس نو می‌پوشند و مفهومی تازه می‌یابند؛ به‌طوری‌که دیگر با مفهوم سنتی خود مساوی نیستند. واژه جنگ هم از این قبیل است؛ چراکه دیگر به خوانش نظامی (جنگ نظامی) محدود نمی‌شود و گونه اقتصادی و مالی (تحت عنوان weaponization of finance) را هم در بر می‌گیرد. نوع جنگ آمریکا با ایران هم اقتصادی - مالی است. جنگی این‌گونه نه سخت‌افزاری، بلکه نرم‌افزاری است. پیاده‌نظام این جنگ نرم‌افزاری، بوروکرات‌ها، به‌ویژه بقیه‌سفیدهای دواپس مالی حکومتی نظیر خزانه‌داری آمریکا و نیز بانکداران مرکزی و اصحاب بانک‌های خصوصی و بخش عمومی هستند و قرارگاه فرماندهی آنها هم در سازمانی سیویل و نه نظامی (وزارت خزانه‌داری آمریکا)، مستقر است. مهمات جنگ اقتصادی - مالی، تحریم و اهداف حملات، شریان‌های اقتصادی و مالی دشمن است که به تناسب قدرت آتش مهمات استفاده‌شده، خرابی به بار می‌آورد.

عبارات پیش‌گفته متضمن این ضمیمات است که قدرت اول اقتصادی جهان جنگ اقتصادی - مالی تمام‌عیار و بی‌سابقه‌ای را علیه ایران تدارک دیده و قرار است آن را تا چند روز دیگر به اجرا بگذارد. این جنگ همان‌طور که دربردارنده خوانش جدیدی از واژه جنگ است، نقاط مختصات نوعا غیرمعمول و غیرمتعارفی نیز دارد. نخست آنکه توجیه قانونی و مشروعیت حقوقی ندارد. دوم آنکه به کلی غیراخلاقی است؛ زیرا از آنجا شروع می‌شود که کشوری از جمع کشورهای امضاکننده میثاقی مشترک (برجام) است کروانه پشت پا به عهد خود می‌زند و طنز تلخ آن است که مسئولیت این عهدشکنی را به گردن کشور متعهد (ایران) می‌اندازد و هزینه آن را به حساب آن می‌گذارد؛ در لغوبودن این رفتار قرار به جلو گونه همین بس که شریک آتلانتیکی آمریکا (جامعه اروپایی) را بر آن داشته تا برخلاف گذشته، حساب خود را از برادر بزرگ، جدا کند و موضعی به نفع نگذاشت برجام بگیرد. سوم آنکه جنگ اقتصادی - مالی مبتنی بر نامعادله‌ای است که ناظر به این است که یکی مهمات جنگ (امکان اعمال تحریم) در اختیار دارد و می‌تواند به طرف دیگر تحریم تحمیل کند و دیگری فاقد این مهمات است. جالب آنکه این طرف عهدشکن خود را با برخورداری از توان بالای اقتصادی، دارای مهمات است و آن طرف وفادار به عهد است که فاقد آن است. مطالب مختصر پیش‌گفته ناظر به درک وضعیتی است که کشور ما عجلتا با آن روبه‌رو است. این وضعیت از وقوع کارزاری حکایت می‌کند که از گونه اقتصادی - مالی است و آمریکا آن را تحمیل کرده است. شوربختانه این کارزار حداقل تحت شرایط جاری اجتناب‌ناپذیر می‌نماید؛ چراکه اراده‌ای غیر از آن موجود نیست. شاهد مدعا همین شروط دوازده‌گانه وزیر خارجه آن کشور است که ما را به یاد داستان مرحوم ملاضرالدین می‌اندازد که به قصد مطایبه، مادرش را برای فروش به بازار برد و تعداد چنان قیمت گرانی روی او گذاشت که کسی خریدارش نباشد. اینکه بخواهیم دست به آسیب‌شناسی بنیم و درصدد یافتن علل و دلایل آنچه ما را به اینجا کشانده است، برآیم و تقصیرکار را بیابیم، بحث مستوفایی است که در وسع این گفتار نیست. در اینجا هدف، سخن‌گفتن از «چه باید کرد» است؛ به گونه‌ای که کشور از این مهلکه خلاصی یابد و خود را به ساحل نجات برساند. بازخوانی مطالب پیش‌گفته این را می‌گوید که ایران به جنگی کشانده شده که نه نظامی، بلکه اقتصادی- مالی است. این جنگ، یک جنگ نامتقارن است... به گونه‌ای که یک طرف، آن را تحمیل می‌کند...

ادامه در صفحه ۴